

Bıçak Sırtı Düşlerim

— keskin2011 · 19 Aralık 2016

Gökyüzünde bir yıldız gibi
Kaydın ellerimin arasından usulca
Kanayan gecenin karanlığından düşerek
Bilinmez bir denklem içindeyim
Hüznümü yaktım yüreğimdeki ateşle

Başım dönüyor akşamdan kalmayım
Yaktığım her sigara sönüyor parmak uçlarımda
Çektiğim her nefeste seni soluyorum
Savrulan dumanında kül oluyor gözlerin

Tutkunu oldum sen olan herşeyin
Üzerime karabasan gibi çöküyor özlemin
Kırmızı çizgileri bir aşır gelebilsedim
Arkasında dur verdiğin sözlerin
Yaslandığım dağ olsun omuzbaşın

Sana beni anlatan
Söyleyemediğim şarkılarım var benim
Gözlerinde o kadar derin uçurumlar var ki
Bir türlü aşır da gelemiyorum
Çakılı kalıyor bıçak sırtında düşlerim
Ellerin elimdeyken olsun ölümüm

Ben senle varım
Senle yenilenir kabuk değişirim
Boşuna mı bu çabalarım
Gözlerimde kal olmasın sabah
Dumanı tütmeyen ateş gibi yak beni
Közün sinemde küllensin

Harman yeridir sevdan
Daha hasat mevsimi gelmedi mi
İnanma duyduğun her söze
Demlenir yıllardır dindiremediğim öfke içimde

Düğüm düğüm olur boğazım
Yarım kalır dilimdeki her hece

Suskunsun
Hayra alamet değil bu sessizlik
Dokunsam kıyamet kopacak sanki
Gökyüzünü kara bulutlar sardı
Birazdan boşalacak yağmurlar
Senin ağlamana gerek yok
Akmasın boş yere gözyaşların ...

Refik
19 . 12 . 2016
İstanbul